

de af ophævelse af den fælles forældremyndighed efter § 7 og § 8.

Det tilføjes, at fælles forældremyndighed ikke kan bringes til ophør, hvis samlivet består, og der ikke er truffet beslutning om ophævelse. Det gælder, uanset om forældrene er gifte eller ugifte.

Til § 9

§ 9 regulerer ophør af den fælles forældremyndighed. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 2-3, og § 11, stk. 2-3, og knytter sig til § 7 om separation og skilsmisse samt til § 8 om samlivsophævelse.

Ifølge § 9, *stk. 1*, kan forældrene ved ophør af fælles forældremyndighed aftale, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene.

Der foreslås ingen ændringer i aftaleordningen. Aftaler om ophør af fælles forældremyndighed skal således fortsat godkendes af statsamtet. En forenkling i form af en anmeldelsesordning ligesom ved indgåelse af aftale om fælles forældremyndighed findes ikke hensigtsmæssig i disse tilfælde. Dette skyldes, at der – når den ene af forældrene giver afkald på forældremyndigheden – fortsat bør være kontrol med, at aftalen om, hvem der fremover skal være indehaver af forældremyndigheden, er til barnets bedste, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.3. Kravet om godkendelse giver endvidere mulighed for at vejlede forældrene om retsvirkningerne af aftalen og skaber sikkerhed for, at der er reel enighed mellem forældrene om aftalen. Nægtes godkendelse, må parterne lade retten afgøre spørgsmålet, jf. stk. 2.

Retten kompetence til at godkende en aftale om ophør af den fælles forældremyndighed foreslås præciseret, således at det nu udtrykkeligt fremgår af loven, at retten kan godkende disse aftaler. Retten kan således godkende aftalen om ophør af fælles forældremyndighed under en sag om forældremyndighed efter lovforslagets § 12 eller § 13 eller under en separations- eller skilsmissesag, hvor der ikke er tvist om forældremyndigheden.

§ 9, *stk. 2*, om afgørelse om forældremyndigheden i tilfælde af tvist mellem forældrene er en videreførelse af de gældende regler i myndighedslovens § 10, stk. 3, og § 11, stk. 3, hvorefter spørgsmålet om, hvem af forældrene der skal have forældremyndigheden alene, afgøres af retten under særligt hensyn til, hvad der er bedst for barnet. Såfremt der under sagen opnås enighed mellem forældrene om fordelingen af forældremyndigheden, vil en aftale herom kunne godkendes af retten efter bestemmelsen i stk. 1.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til myndighedslovens § 12. Bestemmelsen supplerer ægteskabslovens § 30, hvorefter separationens virkninger bortfalder for fremtiden, hvis ægtefællerne genoptager eller fortsætter samlivet.

Efter bestemmelsen genindtræder den fælles forældremyndighed, hvis gifte, herunder separerede, forældre genoptager eller fortsætter samlivet. Bestemmelsen gælder kun for gifte forældre. Ugiftes genoptagelse af samlivet får ikke tilsvarende retsvirkninger, ligesom fraskilte enten må gifte sig igen eller indgå aftale om fælles forældremyndighed, hvis de i forbindelse med genoptagelsen af samlivet på ny ønsker fælles forældremyndighed.

Der henvises i bestemmelsen til § 9. Bestemmelsen i § 10 omfatter således de tilfælde, hvor den fælles forældremyndighed for gifte forældre er ophørt enten i forbindelse med en samlivsophævelse eller en separation.

Til § 11

§ 11 vedrører overførsel af forældremyndigheden ved aftale. Bestemmelsen svarer med enkelte systematiske ændringer til den gældende lovs § 13. Dog er det i 4. pkt. præciseret, at retten kan godkende en aftale om overførsel af forældremyndigheden, såfremt der opnås enighed herom under en verserende forældremyndighedssag efter § 12 eller § 13. Også på dette område bevares godkendelsesordningen, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til § 12

§ 12 vedrører overførsel af forældremyndigheden til en ugift fader ved dom. Bestemmelsen afløser myndighedslovens § 14.

Bestemmelsen forudsætter, at faderen ikke har del i forældremyndigheden, det vil sige, at der ikke er indgået aftale efter § 6 om fælles forældremyndighed. Er der aftalt fælles forældremyndighed, gælder § 8, jf. § 9, hvis faderen ønsker at få forældremyndigheden alene. Hvis forældrene er enige om, at forældremyndigheden skal overføres til faderen, gælder § 11. § 12 forudsætter således, at der er en tvist mellem forældrene om forældremyndigheden, og at der således skal træffes en afgørelse ved dom.

§ 12 er i modsætning til myndighedslovens § 14 opdelt i to stykker med forskellige betingelser.

I *stk. 1* foreslås det, som det fremgår af de almindelige bemærkninger pkt. 3.1., at styrke den ugifte faders retsstilling ved ophør af et længerevarende samliv med moderen, således at kriterierne for for-